

siden, at man stillede Venstre sammen med Tyskere og kaldte Venstre for et fædrelandsløst Parti. Det undrer mig ikke, at det samme nu bliver hæftet paa os, men jeg tillader mig dog at tro, at de Bevæggrunde, vi have haft til at stille vor Forespørgsel og skrive, som vi have skrevet, ikke alene kunne bunde i den Fortid, hvor Venstre selv stod paa den sorte Tavle, men kunne være dikterede af lige saa nationale og fædrelandskærlige Bevæggrunde som dem, der i Dag ville diktere de Herrer at stemme for den foreslaaede Dagsorden. Det er altid underkastet Debat, hvad man forstaar ved det sande Forsvar af sit Fædreland, og jeg skal ikke komme ind herpaa. Men jeg behøver blot at pege paa det ene, at i gamle Dage, da Venstre og vi stode Side om Side og kæmpede mod Højres Fædrelandskærlighed, var det meget almindeligt, at enkelte af de Udtryk, der nu bebrejdes os, faldt Venstre baade i Mund og i Pen. Den ærede Formand for Venstre har peget paa en Artikel, i hvilken der tales om russisk Vold, og han har fremhævet dette i Dag. Jeg mindes meget vel, mine Herrer, at man i gamle Dage, naar der var Tale om Københavns Befæstning, virkelig underskød den Betragtning, at vi vare for svage til at forsvare den og pegede paa Rusland. Hvis vi gentage noget saadant, maa jeg sige de Herrer, at det kun er Gentagelse af, hvad der tidligere ved mange Lejligheder er sagt af de Herrer selv, og de have ingen Grund til at bebrejde os det.

Nej, der er snarere Grund til, naar der nu lyder Anklager mod os, og naar de Herrer mene, at der er Grund til at rette disse Anklager mod os, at sige til dem, at der er noget, der hedder Nemesis. Det er et meget uberegneligt Pigebarn. Denne Nemesis vender sig nu mod de Herrer selv. Meget af det, de tidligere have sagt, sige vi endnu. De synes at have glemt en Del af det, men naar vi nu sige det, ere vi pludselig blevne til Landsforrædere, jævnfør den højtærede Justitsministers Organ „Dannebrog“. Over for den Betragtning nedlægger jeg Protest, og jeg gør det med Overbevisningen om, at naar vi have skrevet, som vi have skrevet, og talt, som vi have talt, og naar vi have stillet Forespørgselen her, saa

have vi gjort det ud fra den Bevæggrund, at vi maatte have et offentligt Svar for at berolige Befolkningen i vort Land, vi maatte diskutere denne Sag i Dagens fulde Lys. Det var vor Opfattelse af, hvad Situationen krævede, og jeg tror ikke, mine Herrer, at der derfor er Grund til at tvivle om, at vor Fædrelandskærlighed er lige saa stor som deres.

I øvrigt er Dagsordenen, som allerede nævnt, affattet paa en saadan Maade, at det kunde synes vanskeligt at stemme imod den, fordi den strengt taget ikke siger noget om det Spørgsmaal, vi have reist. Men naar vi vide, hvad Hensigten med Forespørgselen var, nemlig at kræve Klarhed over den øjeblikkelige Situation, saa have vi kun et Standpunkt at tage, og det er at stemme nej, hvor hele den øvrige Del af Tinget stemmer for Tillidsvotum.

Krigsministeren (Madsen): Da Formanden har udtalt, at de af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) stillede Spørgsmaal ligge uden for Forhandlingen her, kan jeg indskrænke mig til at udtale, at jeg intet har foretaget i denne Sag uden i Overensstemmelse med mine Kolleger, og at jeg heller ikke agter at handle anderledes i Fremtiden.

Borgbjerg: Det forekommer mig, at Formandens Forbud ikke havde behøvet at forhindre Krigsministeren i at besvare mine Spørgsmaal, thi det er fremsat offentligt i et Venstreblad, nemlig i „Politiken“ for i Søndags, at Krigsministeren har stillet de omtalte Krav. Denne Meddelelse er ikke bleven dementeret, og den forekommer mig at være af en saa foruroligende Art, at vi netop ved denne Lejlighed maatte kunne kræve et Svar fra den højtærede Krigsministers Side. Det vilde være i høj Grad foruroligende, om det var Krigsministerens Opfattelse, at han kunde stille saadanne Krav i Øjeblikket, og eventuelt, naar han ikke kunde faa dem gennemførte nu, gemme dem til en senere efter hans Mening gunstigere Lejlighed. Det vilde ganske vist stemme saa særdeles godt — desværre — med en hel Række andre Udtalelser, en hel Række